

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. III. Orationes Miſſæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

dem remissionem, absque alijs etiam operibus impetrando. Valde enim est conforme liberalitati Christi Domini nostri, quod propter feruentes Sancti alicuius Sacerdotis orationes, simul cum suis, quæ in ipso Sacrificio ipsi offeruntur, remittat gratiose aliquam partem pœnarum, aut etiam omnes, applicando pro hac solutione satisfactiones suas in maiori copia, & abundantia, quam communi nomine conferat Sacrificium. Nam quemadmodum à Deo Domino nostro impetrari potest, ut aliquis, qui detinetur captivus, ex ea servitute liberetur; aut ægrotus quispiam à doloribus, quibus cruciatur: ita beatus aliquis, aut viriustus feruentibus suis orationibus impetrare à Deo poterit, ut aliqua anima ex purgatorio liberetur. Cùmque Ecclesia ex suis thesauris sæpè concedat indulgentias plenarias viuis ac defunctis, quæ excedunt valorem propriorum operum ad pœnas debitas exsoluendas; non erit mirum, quòd Christus Dominus noster ex infinitis suarum satisfactionum thesauris applicet aliquando gratuitas huiusmodi remissiones, ad instantiam suorum amicorum, id pro alijs petentium. Quamvis huius rei nulla adsit infallibilis regula; neque nisi rarò, ita euenit. Lex enim ordinata est, ut hæc pœnarum remissio fiat per satisfactiones, quæ applicantur ex valore Missarum, aut Ecclesiæ indulgentijs; aut per communicationem, quam vnus iustus potest alteri facere suarum satisfactionum; aut per eas, quas quisque pro se facit. Nec est cur extraordinaria media quærantur: cum possunt applicari ordinaria.

§. III. Orationes Missæ.

IMPONAMVS iam finem, addito alio quodam puncto siue membro magno momenti, ad plenè cognoscendos effectus Missæ. Quæ, præter præcipuam suam partem, hoc est Sacrificij substantiam, de qua intelliguntur, quæ hæctenus diximus: habet aliam partem, quæ complectitur orationes ac cæremonias, ipsam ab initio & confessione vsque ad finem comitantes: quas Sacerdos profert tanquam Minister Ecclesiæ, quæ omnium fidelium est congregatio; & omnium nomine, imò & omnes per eum eas mittunt in cælum. Ita ut Sacerdoti competat officium illius

^a *Angeli, de quo ait S. Ioannes in Apocalypsi: quod a steterit ante altare habens thuribulum aureum; & data fuerint illi incensa multa, ut daret de orationibus Sanctorum omnium super altare aureum, quod est ante thronum Dei. Et ascendit fumus incensorum de orationibus Sanctorum de manu Angeli coram Deo. Et acceperit thuribulum, illudque impleuerit de igne altaris, & ita miserit illud in terram; & statim facta fuerint tonitrua, & voces, & fulgura, & terre motus magnus. Hunc ergo in modum per ipsum Sacerdotem, qui Angelus Domini exercituum est,*

^a *Apoc. 8. 4.*

^b *Malach. 27.*

Ita Aymon.
Ribera ibi.

3. p. q. 32.
a. 6.

Herriquex
lib. 9. de
Missâ. c. 7.
Novar. lib.
2. de Resit.
c. 2. n. 251.
Et 255.
Contra
sententiam Suar.
Dist. 79
Sect. 8. §. 2.

3. p. q. a. 6.

ascendunt orationes iustorum ac fidelium Ecclesiæ, quando is omni-
um nomine Missam celebrat, aut orat; easque offert super altare au-
reum, quod est IESVS CHRISTVS DEUS & homo verus: ob
cuius charitatem recipiuntur & expediuntur in throno æterni Patris.
Sed quodnam erit thuribulum aureum, quod est in manu Angeli nisi ip-
siusmet Saluatoris corpus, quod propter ingentem suam charitatem fuit
in passione sua vulneratum in pedibus, manibus, & latere, nostræ repa-
rationis causa. Hunc ergo eundem habet Sacerdos in manibus suis, cum
sacrum facit; eumque patri æterno offert, & cum eo simul vniuntur ora-
tiones ac desideria iustorum; & per eum projicit prunæ ignis, & accendit
affectus amoris, in eorum animas ad eas inflammandas, earum vitia con-
sumenda, & virtutibus donisque cœlestibus replenda. Ex quo magna
sentia oriuntur de iudicijs Dei, quæ quasi tonitrua terrent; illustrationes
Diuinæ, quæ quasi fulgura illustrant; magnæque cordium mutationes,
quæ sunt quasi terræmotus.

HAB autem Missæ orationes duplicem habent singularem excellen-
tiam. *Alteram*, quod, teste S. Thoma, habeant virtutem impetrandi quod
petitur etiam si Sacerdos eas proferens sit improbus; etiam si fiduciam non
habeat, nec alias condiciones necessarias, ut ipse exaudiatur; ad hoc enim
satis est quod illas habeat Ecclesia, cuius nomine illæ offeruntur, ve-
sius postea dicitur. *Altera* excellentia est: (quamvis non ad eam certamque
prima) quod satisfaciunt pro peccatis nostrorum peccatorum, plus quam
aliæ particulares orationes. Aliqui enim Doctores piè existimant: quod
quemadmodum Sacrificio Missæ respondet certus quidem gradus, & pars
satisfactionum ipsius Christi, ex eius speciali ordinatione, quæ pars ef-
ficaciter applicatur unicuique iusto, pro quo offertur, etiam si Sacerdos
sit improbus: ita etiam orationibus & Sacris cæremonijs, quæ ex Eccle-
siæ instituto adduntur sacrificio, responder certus gradus satisfactionis:
qui distribuitur in viua eius membra; nec propterea frustratur, quod
Sacerdos sit peccator. Nam ad id, aiunt, satis est, quod Ecclesia sit sancta,
& quod ipsa statuerit tales orationes offerri suo nomine. Eum in modum
quo elemosyna, quam pius Dominus per manus impij famuli largitur,
est satisfactoria, & consequitur indulgentiam, quæ elemosynam faci-
entibus est concessa. Hoc ipsam insinuat Angelicus Doctor dicens: om-
nes orationes improbi Sacerdotis, tam quas dicit in Missa, quam illæ, quas
dicit in officio Ecclesiastico, esse fructuosas. Cum igitur particulares Sa-
cerdotis peccatoris orationes possint esse fructuosæ, & vtilis, quoad im-
petrationem; signum est, eundem S. Thomam significare velle, oratio-
nes publicas talis Sacerdotis, esse etiam fructuosas quoad satisfactionem,
non ipsimet Sacerdoti: (cum enim is sit inimicus Dei, non est capax remil-
sionis

sionis alicuius poenae, donec culpa remittatur) sed aliis iustis, quibus ille eas applicauerit; aut pro quibus eas obtulerit, tanquam Ecclesiae Minister. Ex quo fit, vt, cum Sacerdos etiam degradatus, aut excommunicatus celebret contra Ecclesiae prohibitionem: quamuis Sacrificium habeat suum proprium valorem, & si illud applicet pro animabus purgatorij, aut pro aliis iustis, habeat suum proprium effectum: quia illud offert praecipue, quatenus est Christi Minister: orationes tamen, quas dicit tanquam Ecclesiae Minister, nullum habent effectum. Cum enim sit exclusus ab Ecclesiae ministerio in eo actu, non offeruntur eius nomine, nec habet valorem, quem propter illam essent habiturae. Et eadem ratione, si Missa offerretur pro aliquo excommunicato, non haberent orationes in eo hunc effectum: eo quod Ecclesia constituerit excommunicatos non esse participes orationum ac suffragiorum, quae illa pro omnibus offert.

Ex his satis patet, quod communiter dici solet: Missam habere tres fructus, siue effectus, vnum specialem, alterum specialissimum, & tertium omnibus communem. Specialis est gradus ille satisfactionis: qui ex ipsius Christi constitutione respondet Sacrificio, quod Sacerdos offert tanquam eius minister, constitutus ab Ecclesia ad tale ministerium. Et hunc gradum applicat Sacerdos illis personis, pro quibus Missam offert. Specialissimus effectus est, qui respondet propriae deuotioni ipsius Sacerdotis: quem etsi possit pro alio offerre, non tamen ad id tenetur. Communis effectus est, qui respondet sanctitati & voluntati Ecclesiae vniuersalis: quae per suos Ministros offert Sacrificium, omnesque orationes, quae illud comitantur in bonum & vtilitatem omnium suorum filiorum. Summi enim Pontifices, qui sunt Ecclesiae capita constituerunt hoc Sacrificium offerri pro omnibus fidelibus: & omnes tanquam mystici huius corporis membra, hanc voluntatem habent offerendi, & fruendi communis huius oblationis fructu. Ex quo fit, vt Sacerdoti non liceat quemquam excludere ab hoc fructu, etiam hostem suum capitalem. Quamuis enim non teneatur Missam celebrare: si tamen eam celebret, contra charitatem faceret, si beneficium commune cuius communitatis membro, & ius habenti, vt eius sit particeps, illud denegaret.